

[Grünbaum.]

hovedformålet med skattepolitikken: først og fremmest at få nedbragt indkomstskatten.

Vi vil derfor stemme imod ændringsforslag nr. 3 fra fremskridtspartiet og de konservative. Det samme gælder vor stilling til ændringsforslag nr. 1 fra fremskridtspartiet, mens vi anbefaler at man stemmer for ændringsforslag nr. 2.

Afslutningsvis skal jeg gentage, at vi går ind for en rimelig tilpasning af det skattefrie formuebeløb, og at vi også, som det fremgår af ændringsforslag nr. 2, vil medvirke til en yderligere lempelse for de mindre formuer i forhold til det, der var indeholdt i vort eget forslag, som var til behandling her i tinget i oktober-november måned.

Vi har altså ikke under udvalgsarbejdet stået stejlt på vort eget oprindelige forslag. Vi har bøjet os, vi har villet forhandle. Jeg kan kun beklage, at regeringen ikke har vist nogen som helst forhandlingsvilje i denne sag. Man vil åbenbart — måske endda koste, hvad det vil — have gennemført sit eget tidligere stillede forslag ganske uændret. Det er en efter min opfattelse demonstrativ stædighed fra regeringens side, en stædighed, som folketingets arbejde absolut ikke er tjent med og slet ikke i en situation, hvor der er så stærkt behov for samarbejde, og hvor regeringens politik jo i øvrigt tilsigter væsentlige begrænsninger i befolkningens og i det offentliges forbrug. At ville gennemføre betydelige lempelser i en sådan situation specielt for formueejere er simpelt hen urimeligt. Vi mener, det er en dårlig og en ufornuftig politik.

Glistrup (FP):

Formueskatten har en bundgrænse på 300.000 kr. En sådan lovteknik, hvor man har et fast kronebeløb som bundgrænse, nødvendiggør naturligvis i inflationstider, at folketinget fra tid til anden foretager reguleringer af bundgrænsen, og det er en fast tradition i dette høje ting, som fremskridtspartiet kan tiltræde, at man foretager disse

reguleringer, hver gang man har haft almindelige ejendomsskyldvurderinger, hvorved formuerne jo i særlig grad vokser springvis. Man foretog således den sidste forhøjelse til de 300.000 kr. efter 14. almindelige vurdering pr. august 1969, hvor man forhøjede fra 200.000 kr. med 50 pct. op til de 300.000 kr., og nu er, så vidt jeg forstår, alle medlemmer af dette ting, i hvert fald alle medlemmer, der er repræsentanter i skatteudvalget, enige om, at de 300.000 kr. skal forhøjes yderligere.

Hr. Grünbaum m.fl. har foreslået, at vi nok en gang lægger 100.000 kr. på, så vi kommer op på 400.000 kr., mens regeringen har foreslået, at vi nok en gang forhøjer med 50 pct., således at vi kommer op på 450.000 kr. Det kan jo ikke ophidse særligt, om man nu vælger en bundgrænse på 400.000 kr. eller på 450.000 kr. for at modsvare de mellemliggende 4 års inflation. Vort skøn i fremskridtspartiet er, at regeringen har fundet frem til det mest passende resultat ved at foretage en 50 pct.s forhøjelse igen, og derfor vil vi foretrække regeringsforslaget om 450.000 kr. fremfor hr. Grünbaums forslag om de 400.000 kr.

Ændringsforslag nr. 2 fra hr. Grünbaum med flere røde kabinetsmedlemmer går imidlertid ikke blot på dette lidet ophidsende spørgsmål, om bundgrænsen skal være det ene eller det andet, men det indeholder yderligere en reel skærpelse af formueskatten, nemlig formueskatten for de formueejere, der ejer over 3 mill. kr. i skattepligtig formue. Forslaget går ud på, at beskatningen for de dele, der ligger over de 3 mill. kr., ikke skal indskrænke sig til de hidtidige 9 promille, men der skal ske en virkelig forhøjelse, en forhøjelse fra 9 promille op til 12 promille. Det er sikkert noget, som man i allerhøjeste grad kan få store dele af vælgerbefolkningen til at forstå, at det er urimeligt, at disse millionærer, der ejer over 3 mill. kr., ikke skal bidrage med noget mere til den samlede samfundskage. Det er jo således, at den misinformation i Danmarks radio, som navnlig hr. Erhard Jakobsen er